

Въ времето на Петра Великий, а най-вече въ първитѣ години на неговото царуване, много сѣхъ ствували тѣзъ кликуши, при всичко че той билъ страшенъ врагъ на суевѣрието и че са старалъ по всѣкакъвъ начинъ да го изкорени като изгонвалъ дяволитѣ изъ побѣсенѣлитѣ чрезъ бой и други наказания.

Слѣдъющитѣ четири анекдоти ще ни докажатъ най-добрѣ всичко туй:

I. Коварния Милославский, приятель и родственникъ, отъ страна на майка си, на царицата София Алексеева, предприелъ да направи невъзможно свалянieto на казаната царица и възцаряването на младия нейнъ братъ. Колкото законопрестъпно било туй намѣрение, йоще по-коварни били средствата, употреблявани че неговото туряние въ дѣйствие; между прочемъ, за да истуди сърдцето на народа отъ младия монархъ и за да го привлече къмъ казаната царевня, той, чрезъ преданни себѣ лица и чрезъ разни награди, наговорилъ нѣколко кликуши, въ числото на които била и дъщерята на едно знатно лице, да са покажатъ полудѣли и побѣсенѣли. Казаната знаменита дъщеря, въ успенския съборъ въ единъ праздниченъ день, споредъ както й казали и заповѣдали, въ присѣдствието на царицата, тѣй искусно изиграла ролата си, щото всичкия народъ са увѣрилъ въ нейното подленно, истинно побѣсняване и мислилъ че страшния гласъ, който издавала тя въ черковата, излазялъ изъ устата на дявола, който билъ въ нейнитѣ грѣди.

Не по-малко искусство въ притворство наказала и царевнята: тя съ голѣмо благоговение паднѣла предъ образа на Пресвятата Владимирска Богородица и я молила да изгони изъ побѣсенѣлата нечистия духъ; и послѣ, като са приближила до нея, (до лудата дѣвойка), започенала да закліна дявола въ името на